

عنوان مقاله:

تاثیر سیستم های کشت و کار بومی بر کیفیت و پایداری خاک

محل انتشار:

همایش خاک، محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

سعید کلیچ - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه خاکشناسی دانشگاه زنجان

احمد گلچین - دانشیار گروه خاکشناسی دانشگاه زنجان

یوسف ناصری - استادیار موسسه تحقیقات پنبه کل کشور

خلاصه مقاله:

بهبود کیفیت و پایداری خاک سبب تداوم باروری اراضی، حفظ کیفیت زیست محیطی و افزایش سلامتی گیاه و انسان می شود. فعالیت های مدیریتی به درجات مختلف بر کیفیت خاک موثر است و این تاثیر می تواند مثبت یا منفی باشد. هر گونه مدیریت نادرست منجر به تخریب خاک می شود. با کنترل و پایش کیفیت خاک می توان تاثیر فعالیت های مدیریتی بر خاک را ارزیابی نمود. میزان مواد آلی خاک یکی از عوامل مهم در تعیین کیفیت خاک بشمار می رود، چون نقش بسیار مهمی در تثبیت ساختمان و بهبود خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک دارد [۶]. در خاکهای بکر و دست نخورده بقایای گیاهی در سطح خاک تجمع یافته، در نتیجه عملیات خاکدانه سازی بهبود می یابد و خاکدانه هایی با پایداری بیشتر تشکیل می شود [۳]. تشکیل خاکدانه های پایدار در افق فوقانی خاک تابعی از تجزیه و فساد میکروبی مواد آلی است و هر چه شرایط برای فعالیت های میکروبی مناسب تر باشد، بازتاب مثبت آن در تشکیل و پایداری خاکدانه ها بیشتر خواهد بود. خاکهای بکر مثل جنگلها و مراتع به علت دارا بودن مواد آلی زیاد، همواره دارای ساختمان مطلوب و خصوصیات فیزیکوشیمیایی مناسبی می باشند. ولی تغییر در مدیریت و کاربری آنها و اعمال عملیات خاکورزی و سیستمهای کشت و کار سنتی، تاثیر زیادی بر میزان ماده آلی خاک و به دنبال آن دیگر ویژگی های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی آن دارد [۱]. هدف این تحقیق، ارزیابی مدیریت خاک و مطالعه تغییرات فیزیکوشیمیایی و در نتیجه کیفیت خاک در اثر تبدیل خاکهای بکر (جنگلی و مرتعی) به اراضی زراعی و کشاورزی بوده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10462>

